

Sugár István 1917. november 4-én született Budapesten értelmiségi családban. Szolnokon végezte elemi iskolai tanulmányait, valamint a gimnázium első két osztályát. A többi osztályt Egerben, a ciszterci rend helyi főgimnáziumában végezte, ahol az 1935-36-os tanévben érettségizett. Felvételt nyert az Állatorvostudományi Egyetemre, de ezt a második világháború miatt nem fejezhette be. 1944-től 1947-ig francia hadifogságban volt, majd szabadulása után a Keresztény Demokrata

Néppárt megyei titkára lett Egerben. A párt 1949-es felszámolása után más megyébe költözött az Államvédelmi Hatóság zaklatásai miatt, csak 1954-ben tért vissza Egerbe. Üdülési előadóként kapott munkát a Városi Tanács Műszaki Osztályán, majd 1964-ben kilépett a Városi Tanács szolgálatából. Rövid ideig tartó miskolci munkavállalás után visszatért Egerbe, ahol haláláig szellemi szabadfoglalkozású történészként dolgozott. A történetírás módszereit autodidakta módon sajátította el. Kutatómunkájában nagy hasznát vette latin és német nyelvtudásának. Kutatási eredményeit 1956-tól publikálta. Csiffáry Gergely 1996-ban publikált bibliográfiája szerint 1994-ig 27 önálló könyvet, 104 tanulmányt, 41 történeti publicisztikai írást és 354 történeti, illetve művelődéstörténeti tárgyú újságcikket publikált. Sugár István történetíró munkássága mind mennyiségben, mind tematikájában széleskörű. Had-, egyház-, művészet-, irodalom, nyelv-, gazdaság- és postatörténettel egyaránt foglalkozott. Hozzá legközelebb a hadtörténeti, illetve vártörténeti kutatások álltak. Nemcsak történetíró, hanem jeles ismeretterjesztő is volt. Érdekes előadásainak nemcsak Egerben, hanem bárhol az országban népes hallgatótábora volt. Szakirodalmi munkásságáért több elismerést is kapott. Hosszú betegség után 1999. július 26-án hunyt el Egerben. Sírja a Hatvani temetőben található.